

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου Τήρωνος

Μοναγρούλλι - Λεμεσός

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Έτος 12ο , Αρ. Τεύχος 6ο , Φεβρουαρίου 2019

<http://o-tiron.blogspot.com>

Όταν ο άνθρωπος ζει χωρίς Θεό, χωρίς γαλήνη,
χωρίς εμπιστοσύνη, αλλά με άγχος, αγωνία,
κατάθλιψη, απελπισία, αποκτάει ασθένειες
σωματικές και ψυχικές. Η ψυχασθένεια, η
νευρασθένεια, ο διχασμός είναι δαιμονικές
καταστάσεις.

Γέροντας Πορφύριος

Ιερός Ναός Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

100 χρόνια από τα εγκαίνια του ναού!

1919-2019

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος,
Μοναγρούλλι

Έτος 12^{ον} - Τεύχος 6^ο

Φεβρουαρίου 2019

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ίδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος
Μοναγρούλλι –Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Έφημέριος:

Πρωτοπρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,
Τήλ.: 97668822

Παρεκκλήσια:

(α) Αγίων Αναργύρων

(β) Αγίας Παρασκευής

Ίδιαίτερες εύχαριστίες ανήκουν στο
τυπογραφείο **Χριστάκη**
Χαραλάμπους, το οποίο ανέλαβε
τά έξοδα του μηνιαίου περιοδικού.
Στα κείμενα διατηρείται η
ορθογραφία των συγγραφέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Έρμηνεύοντας τάς Γραφάς	3
Σημειωματάριον - Περπατώντας σ' ένα έρημο μονοπάτι	4
Ίστορίες από τό Γεροντικό	5
Από την ποίηση του Τριωδίου	6
Οι δοκιμασίες είναι της ψυχής θεραπείες.....	7
Η συνάντησή μας με το Θεό	8 - 9
Ανακοινώσεις	10 -11
Φιλανθρωπικό Τσάι	12

Ευλόγα...
Δοξολόγα τον Σταυρό
σου...
Μονόδρομος η βασιλεία
Του...

ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΣ ΤΑΣ ΓΡΑΦΑΣ

«καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.»

(Κόλ. 1, 20)

Ιδού για ποιο σκοπό ο Θεός Λόγος «κατέστη» άνθρωπος: για να καταστρέψει την αμαρτία, και έτσι «διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ Τοῦ», δημιουργεῖ εἰρήνη μεταξύ του Θεοῦ και κάθε ἀνθρώπου που εἶναι στην γῆ και των ἀγγέλων που βρίσκονται στον Οὐρανό.

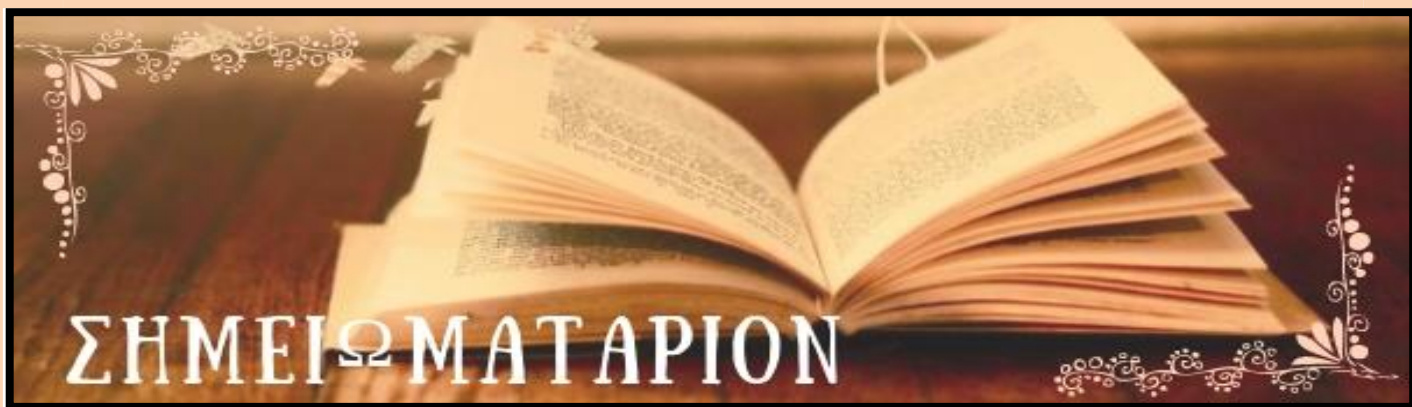
Δέχτηκε την σταυρική θυσία, για να καταστρέψει τον πιο μεγάλο ἐχθρό του ἀνθρώπινου γένους, τον θάνατο. Σαν παντοδύναμος Θεός Αυτός, μπορούσε να σώσει τους ἀνθρώπους ἀπὸ την αμαρτία και με κάποιον ἄλλο τρόπο.

Ο ἀνθρωποι ἀπὸ ἀγάπη, ἐλευθερία Τον ἀκολουθούν, ἐλεύθερα αποφασίζουν για τη σωτηρία τους και την ἀπαλλαγὴ τους ἀπὸ την αμαρτία.

Καταδέχεται να υποστεί τον πιο ἀτιμωτικό, τον πιο «ντροπιασμένο» θάνατο, τον θάνατο πάνω στον σταυρό, και με τον θάνατο Του κατεβαίνει στο βασίλειο του θανάτου, ὅπως και κάθε ἀνθρωπος. Εμφανίστηκε ἐκεῖ και σαν Θεός και σαν ἀνθρωπος, σαν θεάνθρωπος! Εκεῖ λοιπόν ξεσκέπασε τον θάνατο, μέχρι τα κατὰβαθα του, τον κατακεραύνωσε, τον διέσπασε και τον κατέστρεψε ολοκληρωτικά. «θανάτῳ θάνατον πατήσας».

Μέσω της ἀναστάσεως Του Αυτός, σας θεάνθρωπος, συνέδεσε τους ἀνθρώπους με την ἀθάνατη ζωή. Τους ἔδωσε «νέα ζωή». Γι' αὐτό και ο σταυρικός θάνατος Του εἶναι «σωτηριώδης», χωρίς τον θάνατο Του, δεν θα υπήρχε οὔτε η Ἀνάσταση Του και φυσικά οὔτε νίκη «ἐπὶ του θανάτου» και σωτηρία ἀπὸ το θάνατο. Ο ἀνθρωπος θα ἔμενε δούλος του θανάτου. Η αμαρτία θα παρέμενε δυνατότερη ἀπὸ τους ἀνθρώπους. Τα ἀνθρώπινα μαρτύρια, σ' αὐτόν και τον ἄλλο κόσμο, δεν θα εἶχαν τέλος ποτέ.

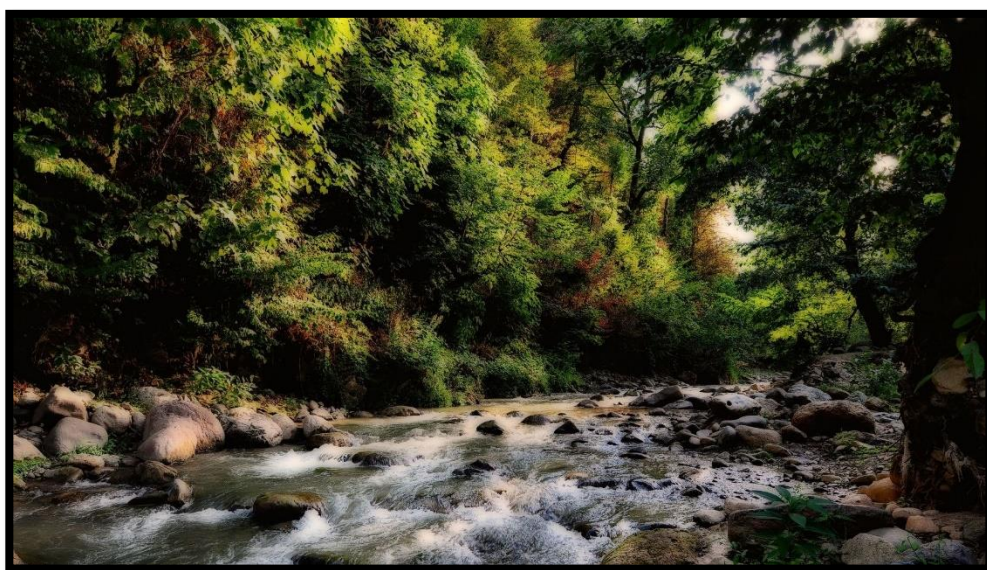
Ἀρχιμ. Ἰουστίνου Πόποβιτς

Περπατώντας σ' ένα έρημο μονοπάτι

Ο πνευματικός άνθρωπος συχνά αισθάνεται την ανάγκη να επισκεφτεί ερημιτικούς τόπους για να ακούσει τα βήματα του Θεού πιο έντονα. Θέλω να πω, να αναχθεί στο Θεό μέσω της ωραίας φύσης, η οποία είναι δικό Του δημιούργημα. Θυμίζω εδώ κάτι που έγραψε ο Φώτης Κόντογλου και είναι σχετικό: «Μια μέρα βρέθηκε σ' ένα βουνό πυκνοδασωμένο και μοσχοβολημένο, και σαν να ξαναγεννήκα. Περιπατούσα σ' ένα έρημο μονοπάτι, κι ανάσaina το δροσερό αγεράκι που κατέβαινε από τις ραχούλες, και δόξαζα το Θεό που μπορούμε ακόμα να

καταφεύγουμε σε τούτη την αγνή πλάση, που είναι ως τα σήμερα όπως τα έφτιαξε η σοφία και η αγάπη Του, μακριά από την πνιχτική βρώμα της αλεποφωλιάς που τη

λένε πολιτεία, και που βράζει μέσα της κάθε λογής αμαρτία, κακία, πονηρία και κάθε λογής ασκήμια» (Φώτης Κόντογλου, «Ασάλευτο θεμέλιο», Αθήνα 1993).

π. Διονύσιος Τάτσης

"Μόνος στή βροχή προχωρώ...Κανέννας δέν θά μέ πάρει τηλέφωνο. Κανείς δέν μέ περιμένει στό σπίτι. Έφυγαν όλοι. Έφυγε κι ή γυναίκα μου χρόνια πρίν. Τά παιδιά σέ άλλες πόλεις παντρεμένα...Δέν μπορούμε "μπαμπά" νά έρθουμε γιά διακοπές, πολλά τά έξοδα...Βγήκα νά πάρω λίγο ψωμάκι. Βρέχει πολύ. Δέν ήθελα ούτε όμπρέλα νά κρατήσω. Δέν μέ βαστούν τά χέρια καί τά πόδια πια. Κι είναι κι αυτή ή μοναξιά πού μέ τσακίζει. Καί τό νά δώ ένα παιδί μου.

Νά άγκαλιάσω τά έγγόνια μου. Άς είναι Θεέ μου...Μπορεί τό καλοκαίρι νά έρθουν. Τουλάχιστον νά τά δώ πρίν πεθάνω.Θά πάω νά βράσω λίγο ρυζάκι. Έχει καί λίγο κοτόπουλο. Πέρασαν κι οί γιορτές έτσι. Κι είναι ή μοναξιά πιό φοβερή τότε. Ευτυχώς πού ύπάρχεις κι έσύ Χριστέ μου καί λέμε καμιά κουβέντα...Καί μέ καταλαβαίνεις. Καί Σέ καταλαβαίνω τί πέρασες γιά μās στό σταυρό. Κι έτσι κι έγώ δέν παραπονιέμαι. Λέω: Χριστέ μου, μιās καί Σύ πού Είσαι Θεός πέρασες τόσα, τί νά πω έγώ;; Κι έτσι παρηγοριέμαι μέ τή δική Σου παρέα Χριστέ μου...Νά'ναι καλά καί ό παπα Νικόλας-γέρος κι αυτός λευίτης κουρασμένος καί άξιος...

Μου σφίγγει τό χέρι καί μέ παίρνει καί μιάν άγκαλιά τίς Κυριακές σάν μέ βλέπει. -Τί κάνεις κυρ Κώστα;; μου λέει μέ πλατύ χαμόγελο...Νά, αυτά έχω κι έγώ τώρα στό τέλος τής ζωής μου καί μέ στηρίζουν... Άλήθεια σου λέω, Χριστούλη μου, δέν έχω παράπονο από κανέναν..." Άληθινή διήγηση -κάποιων άφανών άγίων μέσα στίς άπρόσωπες πολυκατοικίες πού ζωγραφίζουν μέ τή ζωή τους τον πολύ προσωπικό μας ΘΕΟ!

Μοναχή Σωφρονία

Από την ποίηση του Τριωδίου

Ψυχή μου, ψυχή μου, ανάστα, τί καθεύδεις;
τὸ τέλος ἐγγίζει καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι·
ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσῃταί σου Χριστὸς ὁ Θεός,
ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ψυχή μου, ψυχή μου, γιατί κοιμάσαι; Εύπνα από τον ύπνο της αμαρτίας. Πλησιάζει το τέλος και ανησυχία σε περιμένει. Ξεζαλίσου λοιπόν από τη μέθη του κακού, για

να σε λυπηθεί ο Χριστός, που βρίσκεται παντού και γεμίζει τα πάντα με την παρουσία Του. Ο τόσο γνωστός αυτός ύμνος είναι το κοντάκιο του Μεγάλου Κανόνος, που είναι έργο του Ανδρέα Κρήτης.

«Ψυχή μου, ψυχή μου, ανάστα, τί καθεύδεις;», Άφησε επιτέλους τη ζωή της νωθρότητας και της πνευματικής οκνηρίας. Τίναξε την αχλή της ανομίας. Φύγε από το ζόφο του κακού. Σήκω επάνω εσύ που κοιμάσαι τον ύπνο της αμαρτίας και αναστήσου από τη νέκρα και το θάνατο. Όπως πολύ ωραία σημειώνει ο σοφός Ωριγένης «ἔγερσίς ἐστιν ἡ ἀπὸ κακίας ἐπ' ἀρετὴν ἐπάνοδος», η επιστροφή δηλαδή στο δρόμο της αρετής. Αυτό τον πόθο της επιστροφής θέλει να προκαλέσει στον κάθε αμαρτωλό με τα γραφόμενα του ο ποιητής της Εκκλησίας. «Τὸ τέλος ἐγγίζει», Ω, πόσο λησμονούμε την αλήθεια αυτή! Και είναι τόσο βασική για τη σωτηρία μας. Δεν θα ζήσουμε αιώνια πάνω στη γη. Εκείνοι που έπραξαν τα κακά θα αναστηθούν για να δικασθούν και κατακριθούν.

Φοβερό το κατάντημα! Ανεπανόρθωτη η ζημιά! Για να μη φθάσουμε όμως στη θέση αυτή, ας ακούσουμε τι συνιστά στον καθένα μας ο ιερός υμνογράφος: «ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φείσῃταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν». Ο καθένας ας πει στη ψυχή του: Γύρισε πίσω στην πνευματική διαύγεια. Ξεζαλίσου από τη μέθη της αμαρτίας. Φρόντισε να συνέλθεις. Πάρε το δρόμο της επιστροφής. Μετανόησε. Κλάψε για τα αμαρτήματά σου. Ζήτησε την άφεση.

Οι δοκιμασίες είναι της ψυχής θεραπείες.....

Ο Άγιος Παΐσιος είχε πει, ότι «όσα οφέλη απέκτησα από τις αρρώστιες, δεν τα απέκτησε από την άσκηση. Οι αρρώστιες, οι θλίψεις, οι δοκιμασίες καθαρίζουν τον άνθρωπο και γίνονται αφορμή δοξολογίας. Ο παπά Τύχων, έλεγε ότι το «Κύριε Ιησού Χριστέ έχει 100 δρχ, το Δόξα τω Θεώ 1000 δρχ.» Ήθελε να πει ότι όταν δοξολογείς τον Θεό στη θλίψη σου αυτό έχει πολύ μεγαλύτερη αξία....» την αγιοπνευματική αυτή εμπειρία του αγίου μας, την κατανόησα περισσότερο αυτές τις ημέρες που μια ίωση ήρθε να με καθηλώσει στο κρεβάτι. Εκεί φαίνεται ποιοι είμαστε, και πόση δουλειά έχουμε και πρέπει ακόμη κάνουμε με τον βαθύτερο εαυτό μας. Γιατί στην ασθένεια απογυμνωνόμαστε από τις πανοπλίες της παντοδυναμίας μας, και φανερώνεται εάν αυτή πίστη που λέγαμε ότι είχαμε στον Θεό, ήταν μια νοσιαρχική και συναισθηματική καταφυγή ή μια καρδιακή βαθιά εμπειρία. Ο πολεμιστής μετριέται στα χαρακώματα, και οι ασθένειες έρχονται να αποκαλύψουν πόσο Θεό κουβαλάμε μέσα μας.

Εγώ πάντως προσωπικά δοξάζω τον Θεό, που με τον έναν ή άλλο τρόπο μου αποκαλύπτει ότι θέλω ακόμη πολύ δουλειά. Και ξέρετε κάτι; αυτό δεν με απογοητεύει, γιατί βλέπω ότι ο Θεός ενεργεί στην ζωή μας, είναι παρόν, με όλους τους τρόπους, μιλάει όλες τις γλώσσες ακόμη κι εκείνη την ασθένειας. Χαράς σ' αυτόν που θα κατανοήσει το αλφάβητο του. Γιατί όπως λέει και ο αγαπημένος μου Γέροντας Αιμιλιανός Σιμωνωπετρίτης, οι ασθένειες πολλές φορές, είναι επισκεφούλες, ψίθυροι και ίχνη της παρουσίας του Θεού στην ζωή μας...

π. Χαράλαμπος Παπαδόπουλος

Η συνάντησή μας με το Θεό

Στις μέριμνες και στα τρεχάματα της καθημερινότητας, ξεπροβάλλουν οι γιορτές της Εκκλησίας μας ως δείκτες νέας ζωής. Όσοι μπορέσουν να σταθούν για λίγο και να φιλοσοφήσουν τη σημασία τους, θα ανακαλύψουν την ομορφιά που κρύβουν, το νόημα που εκπέμπουν, τη ζωή που μεταδίδουν.

Η γιορτή της Υπαπαντής, κατ' άλλους Δεσποτική και κατ' άλλους Θεομητορική, μας θυμίζει τη συνήθεια των Ιουδαίων να προσέρχονται στο ναό όταν το παιδί γίνει σαράντα ημερών και «να προσφέρουν θυσία ένα ζευγάρι τρυγόνια ή δύο μικρά περιστέρια». Ο Ιησούς, ως Ιουδαίος, προσάγεται από την Παναγία και τον Ιωσήφ στο ναό «κατά το νόμο Μωϋσέως». Εκεί συναντά τον ηλικιωμένο Συμεών, που ήλθε στο ναό με την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος αναμένοντας το σωτήρα του κόσμου.

Η συνάντηση του Συμεώνος με τον Ιησού Χριστό, η Υπαπαντή δηλαδή, γέμισε χαρά τον πιστό και ευλαβή γέροντα ώστε να τον πάρει στην αγκαλιά του και να αναφωνήσει: «Τώρα, Κύριε, μπορείς ν' αφήσεις το δούλο σου να πεθάνει ειρηνικά, όπως του υποσχέθηκες, γιατί τα μάτια μου είδαν το σωτήρα που ετοίμασες για όλους τους λαούς, φως που θα φωτίσει

τα έθνη και θα δοξάσει το λαό σου του Ισραήλ».

Η ύπαρξη του κάθε ανθρώπου, ως εικόνα Θεού, ζητά ενσυνείδητα ή ασυνείδητα αυτή τη συνάντηση με το Χριστό. Στο χώρο της καρδιάς γίνεται η συνάντηση και μεταμορφώνει τον άνθρωπο.

Βέβαια, η όλη παιδεία δεν μας έμαθε πώς γίνεται η συνάντηση. Γι' αυτό ζητούμε «χειροπιαστές αποδείξεις» που θα μας βεβαιώσουν για την ύπαρξη και την παρουσία Του. Αλλά το λογικό και οι αισθήσεις αδυνατούν να συλλάβουν και να βιώσουν την υπέρ-αίσθησιν αίσθηση. Χρειάζεται ο πόθος μας που θα ενεργοποιήσει την προσωπική Πεντηκοστή. Χρειάζεται η προσπάθεια που θα δείξει τον πόθο μας. Κι ακόμα την επιθυμία, Θεού και ανθρώπου, που θα φέρει τον τρόπο και το χρόνο της συνάντησης.

Όμως, όσο και να «κωδικοποιούμε» την προσωπική μας υπαπαντή με τον προσωπικό μας σωτήρα, ξέρουμε ότι κανένας ανθρώπινος υπολογισμός δεν θα καθορίσει τον τρόπο και το χρόνο που ο Θεός θα θελήσει να μας

συναντήσει. Η εμπειρία από αυτές τις συναντήσεις έδειξε ότι σε χρόνο που δεν περιμένουμε και με τρόπο που δεν υπολογίζουμε έρχεται και μας βρίσκει. Γιατί, ουσιαστικά, ο Χριστός είναι που καθορίζει το πώς και το πότε θα συναντήσει τον άνθρωπο.

Κι είναι η συνάντηση αυτή καθοριστική για τη μετέπειτα πορεία της ζωής. Γιατί δεν μπορείς να πεις πια «δεν ξέρω», «δεν τον είδα», «δεν τον αισθάνθηκα». Βιώνεις την όντως γνώση, την όντως ζωή, την όντως ευτυχία.

Δεν θα πρέπει να ποθούμε αυτή την ώρα;

Δεν είναι ωραίο να προετοιμαζόμαστε για τη συνάντηση που θα έλθει κάποια στιγμή;

Δεν είναι ευλογία να θέλει να μας συναντήσει ο Θεός;

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

ΚΥΡΙΑΚΗ	Δευτέρα	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ
					1 † Τρύφωνος, Περπέτουας τῶν μαρτύρων, Ἀναστασίου νεομ.	2 † Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
3 † ΙΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, Ἀννῆς Προφήτ., Σταματίου ἐκ Σπείας.	4 † Ισιδώρου Πηλουσιώτου, Νικολάου ὁμολογητοῦ	5 Ἀγάθης, Θεοδούλης, Πολυεύκτου τῶν μαρτύρων	6 † Φωτίου Κ/Πόλεως, Βουκόλου Σμύρνης, Ιουλιανοῦ μάρτυρος	7 Παρθενίου ἐπ', Λαμπιναίου, Λουκά τοῦ ἐν τῷ Στερίῳ ὁσίου	8 † Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Ζαχαρίου προφήτου, Μακαρίου ἐπ. Πάφου	9 Νικηφόρου μάρτυρος, Φιλαργίου Κύπρου, Μαρκέλλου κ' Παγκρατίου μαρτ.
10 † ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Χαναναίας) Χαραλάμπους ἱερομ., Ζήνωνος ταχυδρόμου Βαλεντίνης	11 † Βλασίου ἱερομ. Θεοδόρας Αὐγουστῆς	12 Μελετίου Ἀντιοχείας, Ἀντωνίου Κ/Πόλεως, Χρήστου νεομ. τοῦ Κηπουροῦ	13 Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης ἀποστόλων, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας, Μαρτινιανοῦ ὁσίου	14 Αὐξεντίου, Μάρωνος ὁσ. Νικολάου νεομ.	15 Ὀνησίμου ἀποστόλου, Εὐσεβίου ὁσίου, Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ	16 Φλαβιανοῦ Πατριάρχου Κ/Πόλεως Παμφίλου μάρτυρος
17 † ΙΣΤ' ΛΟΥΚΑ (Τελώνου & Φαρισαίου) (Ἀρχὴ Τριωδίου) Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Μαρκιανῶν, Πουλίκεως Αὐξιβίου Σόλων	18 † Λεόντος ἐπισκ. Ρώμης, Ἀγαπίου ἐπισκόπου Σινάου	19 † Φιλώτης Ἀθηναίος, Φιλήμονος ἁγ.	20 Λεόντος ἐπ. Κατάνης, Ἀγάθωνος πάπα Ρώμης, Βησσαρίωνος	21 Εὐσταθίου Ἀντιοχείας, Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις	22 Ἀθανασίου ὁμολογητοῦ, Ἀνθοῦσης, Συνετοῦ τῶν μαρτύρων	23 † Πολυκάρπου Σμύρνης, Πολυχρονίου μαρτ., Γοργονίας ὁσίας
24 † ΙΖ' ΛΟΥΚΑ (Ἀσώτου) Α' καὶ Β' Εὐφροσύνης Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου	25 † Ταρσασίου Κων/λεως, Ρηγίνου ἐπισκ., Σκοπέλου	26 Προφυρίου ἐπ. Γάζης, Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, Θεοκλήτου μάρτυρος	27 Προκοπίου Δεκαπολίτου ὁμολ., Στεφάνου ὁσίου, Γελασίου τοῦ μίμου	28 Βασίλειου ὁμολ., Νέστορος, Βάρσου Κυράννης Κασσιανῶν ὁμ.		

Ανακοινώσεις

- Το Σάββατο της 16^{ης} Φεβρουαρίου, και ώρα 5μ.μ θα τελεστή ο αρχιερατικός εσπερινός του Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος χοροστατούντος του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας κ. Αθανασίου.
- Την Κυριακή της 17^{ης} Φεβρουαρίου, και ώρα 6:30π.μ θα τελεστή θεία Λειτουργία με την προΐσταμένου του πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου.
- Ο Ορθόδοξος Χριστιανικός Σύνδεσμος γυναικών του χωριού μας θα πραγματοποιήσει τη Τρίτη 19 Φεβρουαρίου στις 6 μ.μ. φιλανθρωπικό τσάι στο παλαιό Συνεργατικό με ομιλητή τον πρωτοπρεσβύτερο Γεώργιο Σχοινά από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών με θέμα «Γιατί σε μένα Θεέ μου». Τιμή Εισόδου 5 ευρώ. Όλα τα έσοδα θα δοθούν για την εκτύπωση της Ακολουθίας, του Παρακλητικού Κανόνος και του βίου του Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος.
- Τις Κυριακές 3 και 24 Φεβρουαρίου μετά τη θεία λειτουργία θα γίνει η **ΘΕΙΑ**

ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ.

- Ἡ ακολουθία τῆς Θείας Λειτουργίας τίς Κυριακές και τις καθημερινές θα αρχίζει η ώρα 6:30 π.μ
- Ἡ ακολουθία τοῦ Εσπερινού για το μήνα Φεβρουάριο θα αρχίζει η ώρα 4 μ.μ
- Παρακαλώ όποιος επιθυμεί αγιασμός στο σπίτι του ή τρισάγιο στο κοιμητήριο τοῦ χωριού να επικοινωνεί έγκαιρα με τον ιερέα τῆς κοινότητάς μας στο τηλέφωνο 97668822.

Όποιος/ἄ θέλει να κλείσει μυστήριο Γάμου ἢ βάφτισης παρακαλώ να έρχεται πρώτα στο ναό, για την καλύτερη συνεννόηση και γνωριμία με τον ιερέα, και μετά να κλείνει το κέντρο για αποφυγή παρεξηγήσεων.

Ιερός Ναός Αγ. Θεοδώρου του Τήρωνος

100 χρόνια από την ημέρα των εγκαινίων!

24 Μαρτίου 1919 – 24 Μαρτίου 2019

Ορθόδοξος Σύνδεσμος
Γυναικών Μοναχουλλίου

ΓΙΑΤΙ ΣΕ ΜΕΝΑ ΘΕΕ ΜΟΥ;

Ομιλήτης: πρωτοπρεσβύτερος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΧΟΙΝΑΣ
από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών

Παλαιό Συνεργατικό
Τρίτη, 19 Φεβρουαρίου 2019
6μ.μ

Φιλανθρωπικό Τσάι
Όλα τα έσοδα για τις
ανάγκες του Ναού

Είσοδος €5